

OPUSTOSZONY (4) *part praet pass pf*

opustoszony (2), **opustoszon** (1).

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze i drugie o prawdopodobnie jasne (tak w opustoszeć).

sg m N (attrib) opustoszony (1), (praed) opustoszon (1). ◇ [f G opustoszon(e)j.] ◇ n N opustoszon(e) (1). ◇ pl A subst opustoszon(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. opustoszyć.

I. W funkcji właściwej: *Zamieniony w pustkowie, zniszczony; desertus PolAnt (2) : Niechay będzie mieżkánie iego opuśtośzone/ á niech nikt nie będzie ktoby w nim mieżkał BibRadz Act 1/20, Agg 1/9.*

II. W funkcji przymiotnika (2) :

1. Bezludny, opuszczony (2) : *Otoż wam ieśt zośtáwion dom wáśz opuśthośzony [domus vestra deserta] BibRadz Luc 13/35; tedy ty zálie opuśtośzone mieyfcá ośádzi narody ludzkimi tymi/ ktore pozna być wierne á poślufzne sobie RejPos 329v.*

2. [Opuszczony, samotny: *Wefel fie niepłodna kthora nie rodziśz/ wyrwi fie á wołay ktora nie boleiefz. Abowiem potomśtwá więcey ieśt opuśtośzoney [quia plures filii desolatae PolAnt Is 54/1]/ á niżeli tey ktora ma meżá. GilPos 58v (Linde).]*

Synonimy: I. pusty; II. 1. bezludny, nieludny, nieniasiadły, nieosiadły, opuszczony, pusty.

Cf OPUSTOSZYĆ